

Tajno društvo Pgc, Lutkovno gledališče Ljubljana

Pred ogledom predstave Tajno društvo Pgc sem menila, da predstava ni primerna mojim letom, vendar sem po ogledu spremenila svoje mnenje, saj me je predstava (kot celota) navdušila.

Igralci so bili prepričljivi in imeli pravo energijo, saj jim je bilo verjeti, da so stari toliko kot njihovi liki in poskrbeli so, da se je na odru vedno nekaj dogajalo in da so stvari gladko tekle. Malo me je zmotil lik hišnika, ki se je neprestano drl in »mahal z rokami«. Nekoliko je zmotil moje sledenje dogajanju, saj sem se morala osredotočiti nanj, da sem razumela, kaj govori, namesto, da bi sledila zgodbi.

Scena se mi je zdela izvrstna, saj je dopuščala veliko domišljije pri oblikovanju prostorov. Zanimivo je bilo tudi, kako so le iz nekaj objektov sestavili oz. oblikovali več bolj ali manj različnih prostorov. Glasba je bila energična in zelo primerna, ker je bila taka (polna energije) tudi predstava. Krajši plesni vložek pa se mi je zdel prijetna popestritev in pika na i celoti. Kostumi so bila mešani – sodobni in izpred nekaj let, kar je sovpadalo z zgodbo (glavni liki so mladi, knjiga, po kateri je nastala predstava pa je bila napisana že dolgo časa nazaj).

Večina gledalcev je vidno uživala v predstavi. Ugajala jim je tudi komunikacija oz. nekakšen stik z nastopajočimi, ko se je na začetku predstave glavni lik (igralec) pogovarjal z njimi.

Če sklenemo vtise, je predstava primerna tako za malo mlajše kot za malo starejše otroke. Če pa si jo ogledajo tudi odrasli, pa se bodo gotovo počutili nasmejani.

Eva Vrhovšek